

HISTORIE 60 JAAR VAMC 'DE GRAAFSCHAPRIJDERS'. HOOFDSTUK 3

Op de feestavond van 1980 waren in de vernieuwde zaal "De Herberg" 280 personen aanwezig en stond in het teken van ons dertigjarig bestaan. De leden van de versieringscommissie onder leiding van Joop Wuestenenk hadden de zaal als vanouds prachtig versierd.

Het was de eerste keer dat door ons de KNMV jeugdtrial tot en met achttien jaar en meetellend voor het Nederlands kampioenschap georganiseerd werd. Plaats van handeling was het militaire oefenterrein, alwaar prachtige non-stops waren uitgezet.

In navolging op de uitwisselingswedstrijden motorcross tegen de HAMAC uit Harfsen werd een dergelijke wedstrijd tegen de HAMOVE uit Hengelo (G) op hun circuit "Wossinkbos" verreden. Vorden werd winnaar van deze eerste confrontatie. De thuiswedstrijd op ons circuit "Delden" werd in het jaar daarop (1981) verreden.

De "Oost Gelderland Rit" van 1980 kende een record aantal inschrijvingen van 358! rijders. Deze enduro werd ook nu georganiseerd in samenwerking met de motorclub SEV uit Lochem. De route was noodgedwongen slechts veertig kilometer lang, vandaar dat de wedstrijd in twee gedeelten verreden werd. 's Morgens de junioren en 's middags de senioren. Er waren twee crossproeven en wel één op het militaire oefenterrein en omgeving (ca. 4 kilometer) en één op het bekende circuit van Lochem in de route opgenomen. Er dienden zich opnieuw problemen aan voor het verkrijgen van de benodigde vergunningen. Vanwege het feit dat er in twee gemeenten gereden werd wilde gedeputeerde staten van Gelderland hiervoor geen vergunning meer verstrekken, hetgeen betekende dat in de toekomst deze enduro binnen één gemeente verreden moet worden. Er is dan geen vergunning van de provincie meer nodig en de gemeenten zijn dan autonoom in het wel of niet verstrekken van vergunningen. Dit betekende eveneens dat er nu gezocht moest worden naar een geheel nieuwe route en gezien het aantal deelnemers was er grote behoefte aan meer kilometers. Voorwaar een hele klus maar wel een grote uitdaging.

Tijdens de zeskamp van 1980 was de VAMC met als ploegleider Dick Pardijs bijzonder succesvol. De finale werd op overtuigende wijze door ons gewonnen. Dit succes was mede te danken aan de uitstekende voorbereiding en door niets aan het toeval over te laten, hetgeen moge blijken uit het feit dat om te oefenen de zeephelling en een evenwichtsbalk op het terrein van Johan Pardijs werd nagebouwd.

De filmavond en de kegelavond respectievelijk bezocht door 85 en 63 personen waren erg in trek.

Anton Wolsheimer kon zijn functie als bestuurslid vanwege drukke zakelijke werkzaamheden niet langer combineren. Erg Jammer. Anton was vele jaren de drijvende kracht achter de afdeling oriëntatie, toer, alsook het Acht Kastelen Weekend en 40+ treffen kon op zijn grote inzet rekenen. Als vervanger werd Bennie Horsting als nieuw bestuurslid gekozen.

Op 14 april 1981 werd te Ugchelen tijdens de algemene ledenvergadering afdeling Gelderland der KNMV Jan Rouwenhorst door de heer Van der Leest namens het dagelijks bestuur en het hoofdbestuur van de KNMV met de grootst mogelijke meerderheid benoemd tot lid van verdienste. Hij kreeg deze hoge onderscheiding ondermeer vanwege het feit dat hij ruim 25 jaar zitting had in het afdelingsbestuur van Gelderland, waarvan negen jaar als voorzitter en vanwege zijn enorme inzet gedurende al die jaren voor de afdeling en de KNMV.

Tijdens de oprichtingsvergadering op 26 januari 1981 van de Vordense Sport Federatie (V.S.F.) werden wij lid van deze organisatie met als doel het scheppen van optimale mogelijkheden voor de sport en het coördineren van – en het opkomen voor de gemeenschappelijke belangen van haar leden en het bevorderen van de samenwerking en de communicatie tussen haar leden. Bert Regelink werd gekozen in het V.S.F. bestuur.

Op Koninginnedag werd er door ons achter de openbare school te Vorden een demonstratie trial verzorgd, waarvoor de allerbeste trialrijders van Nederland waren uitgenodigd. Onder leiding van trialspecialist Koote Sr. werden er tien non-stops gebouwd. Voor deze hindernissen werden containerbakken, pallets, trappen, spoorbielzen, een personen- en vrachtauto gebruikt. Het leken op het oog onneembare vestingen voor een motorfiets, echter voor sommigen was geen non-stop te moeilijk om deze zonder voeten aan de grond te nemen.

Met een tiental vakbekwame medewerkers werd er in de garage van de firma Kluvers een prachtige jurywagen gebouwd. Om u een indruk te geven van het vele werk: het totaal aantal werkuren bedroeg 340! Deze jurywagen gebruiken wij heden ten dage nog.

1981 was ook het jaar dat er afscheid genomen werd als actief wedstrijddrijder van één van onze meest succesvolle motorcrossers Jan Oosterink. Voorzitter Willem Bielderma memoreerde tijdens de pauze van de trialdemonstratie in een “pakkende” toespraak de gehele motorsportloopbaan van Jan en overhandigde hem namens de VAMC een fraai wandbord met inscriptie.

Wij namen deel aan de touwtrekwedstrijden om het kampioenschap van Vorden voor amateurs, waaraan dertien ploegen deelnamen. Ons zevental bestaande uit Herman Groot Nuelend, Jan Koop, Jan Oosterink, Gerrit van Veldhuizen, Jan Klein Brinke, Johan Pardijs en ankerman Henk van Ark zagen kans om alle achttien touwtrekbeurten te winnen, ruimschoots voldoende om met overmacht kampioen van Vorden te worden. Tijdens de prijsuitreiking mocht manager/trainer Joop Wuestenink de prachtige wisselbeker in ontvangst nemen.

Na een onderbreking van acht jaar werd er een toerweekend voor clubleden georganiseerd. Zeven VAMC leden waren van de partij. Men had het Deense plaatsje Odense als einddoel gekozen. De toercommissie had de intentie om er een jaarlijks terugkerend evenement van te maken: bijvoorbeeld naar het Sauerland of de Belgische Ardennen. Dit alles onder de bezielende leiding van het motorrijdersechtpaar Horsting.

Er werden een zestal oriëntatieritten georganiseerd met een gemiddeld aantal deelnemers van 57 per rit. De commissie oriëntatie middels expert Jan Luiten maakte zich zorgen over de teruggang van het aantal deelnemers in de A - en B klasse. Anno 2010 zou men met een dergelijk gemiddelde bijzonder content zijn. Ter vergelijking in 2009 waren er gemiddeld 25 equipes.

Er is sprake om in 1982 een regionaal motorcrosscircuit bijvoorbeeld Doetinchem te bewerkstelligen. Het bestuur stelde zich op het standpunt dat wij ons circuit “Delden” niet willen missen, al waren wij wel bereid onze medewerking aan het tot stand komen van een regionaal circuit te verlenen. Echter voor de opvang van onze jeugdrijders was en is ons “Delden”- circuit van grote betekenis. Denk daarbij eens aan de afstand en energiekosten. Het ambtelijke rapport over de crosscircuits in Gelderland met een beoordeling vanuit natuur en landschap, dat door een speciale werkgroep werd vastgelegd in een bijzonder lijvig boekwerk, gaf het gemeentebestuur van Vorden geen aanleiding tot het nemen van maatregelen. Ook onze accommodatie in “Delden” werd nader beoordeeld met als eindconclusie dat het huidige beperkte gebruik kon worden voortgezet. Na een uitvoerig gesprek met de burgemeester bleek deze in grote lijnen achter ons standpunt te staan en zegde toe dat er door het gemeentebestuur met betrekking tot ons circuit géén stappen ondernomen zouden worden zonder ons medeweten c.q. na bespreking met het bestuur van de VAMC.

Het circuit was in 1982 twintig jaar door ons in gebruik. Ter gelegenheid hiervan werd er op 22 januari 1982 aan de grondeigenaren in ons stamcafé “t Zwaantje” een ouderwetse nieuwjaarsreceptie met een hapje en drankje aangeboden.

Naar aanleiding van publicaties inzake het crosscircuit “Delden” voerde voorzitter Willem Bielderman positieve gesprekken met de grondeigenaren, van hen kregen wij alle medewerking toegezegd.

In de plaatselijke en regionale kranten werd na een interview met onze voorzitter door hem de kwestie van het “wild” crossen scherp veroordeeld. Het ongeorganiseerd rijden individueel of in groepsverband valt niet te tolereren en kan een bedreiging voor de motorsport vormen. Een stelling van destijds die ook heden nog steeds actueel is.

Voor de “Oost Gelderland Rit” werd het steeds moeilijker de benodigde vergunningen te verkrijgen. Dit vond ondermeer zijn oorzaak in het feit dat de gemeente Vorden van gedeputeerde staten in Arnhem in 1982 een brief kreeg waarin als advies vermeld stond dat er voor dergelijke evenementen géén vergunningen meer afgegeven moeten worden. Ook waren er klachten van enkele bewoners bij de gemeente terecht gekomen. De kwestie of men deze enduro in het voor- dan wel in het najaar moet organiseren werd er na langdurige discussies en na afweging van alle voor- en nadelen besloten dit als vanouds in de maand oktober te doen. De burgemeester zegde toe z'n uiterste best te doen ook nu de benodigde vergunningen er dóór te krijgen. En dit lukte en konden we na het zoveelste geharrewar weer opgelucht verder met de organisatie.

De invoering op ons initiatief in 1982 van de 40+ klasse in de enduro's bleek een groot succes en werd door alle andere organisatoren overgenomen.

Bennie Horsting nam samen met Willem te Hasseloo het initiatief om een toerweekend voor 40 plussers onder de vlag van de VAMC in en rondom de Exelse Mölle te gaan organiseren. De vergadering vond het een goed idee met dien verstande dat dit evenement in Vorden en niet in Lochem georganiseerd zou worden. Volgens de initiatiefnemers werd deze locatie uit een oogpunt van kostenbesparing gekozen, vanwege de mogelijkheden om gratis te kamperen en toegezegde medewerking van de VVV Lochem. De voorbereidingen waren al in een vergevorderd stadium (drukwerk etc.) waardoor dit niet meer teruggedraaid kon worden. Jammer, het bestuur bleef bij haar standpunt dat een evenement van de VAMC in Vorden georganiseerd moet worden. Er was echter wederom een nieuw evenement geboren. Dit eerste 40+ treffen viel bij de deelnemers, waaronder zeven Belgen erg in de smaak en was zeker voor herhaling vatbaar.

Er kwam een voorstel om als nieuwe loot van de VAMC een fietscrossclub op te gaan richten, waarvoor een aparte commissie in het leven geroepen werd. Men ging op zoek naar een stuk grond van ca. 1 HA.

Er werd besloten om ondermeer voor het in orde maken van ons circuit “Delden” een tractor met schaaaf van de firma Beeftink aan te schaffen. Kosten hfl. 1.700,00.

Tijdens de nieuwjaarsreceptie mocht burgemeester Vunderink de laatste tegel uit de serie van acht in ontvangst nemen, het ter gelegenheid van de opening van het nieuwe gemeentehuis aangeboden tegeltableau daarmee compleet makend.

1982 Was ook het jaar van de invoering van de bijzondere verbruiksbelasting voor motoren (BVB). Weet u het nog? Door zeer veel motorrijders waaronder ook enkele VAMC-ers werd hiertegen geprotesteerd door massaal met circa 20.000! motoren naar residentiestad Den Haag te rijden om het niet door laten gaan van deze belasting kracht bij te zetten. Daarnaast werd op 29 september 1982 de nieuwe wet op de geluidshinder ingevoerd, hetgeen betekende dat de organiserende clubs hoge heffingen zouden moeten betalen. Gelukkig heeft de KNMV weten te bereiken dat dit géén doorgang vond.

Op initiatief van Willem Bielderman werd er voor het eerst een trimmiddag georganiseerd.

Circa 45 belangstellenden verzamelden zich in zaal Eijkelkamp op het Medler. Er werden twee groepen gemaakt: de heren gingen trimmen en de dames gingen o.l.v. Bennie Horsting een wandeling van ongeveer 7,5 kilometer maken rond de mooie omgeving van 't Onstein met zijn prachtige natuurschoon. Natuurlijk na afloop een gezellig samenzijn met een drankje en een bord snert. Opmerkelijk in die jaren waren de vele activiteiten met een hoog gezelligheidsgehalte voor het gehele gezin. Zoals kegelen, filmavonden, pannenkoekenritten, wildritten, fiets en familieritten, zeskamp, touwtrekken, trimmen en wandelen etc. Ook de dames van de leden werden bij deze activiteiten veelvuldig ingeschakeld. Dit alles met als doel de onderlinge contacten en saamhorigheid te verstevigen. Al deze evenementen zijn na verloop van tijd geheel verdwenen. Waarschijnlijk is de mensheid thans meer individueel ingesteld, zodat de noodzaak om iets gezamenlijk te ondernemen niet meer van deze tijd is. Toch wel jammer, maar goed iedere tijd heeft zijn charmes.

Hendrik Knuiman uit Wychen kwam in woord en beeld vertellen over zijn ervaring als rijder van de monsterrally Parijs-Dakar en wat er al zo bij komt kijken om deze zwaarste rally ter wereld per motorfiets tot een goed einde te brengen. 97 Personen genoten in de zaal van "t Pantoffeltje" van de prachtige verhalen en belevenissen van uitrijder Hendrik Knuiman (sr.)

De kampioensenduro van 1982 werd verreden in de mooie omgeving van het Brabantse plaatsje Venray. Het werd een uitstekend evenement, jammer dat het slechts bij één uitgave bleef. Manager Gerrit Arfman van het senior- en juniorclubteam mocht na afloop tijdens de prijsuitreiking een tweetal bekertjes in ontvangst nemen. In de jaren hierna zouden er nog vele hoge klasseringen volgen. Rob van de Straat werd Nederlands kampioen 125 CC senioren. Tijdens alle enduro's werden de benzinstops in weer en wind bemand door Gerrie en Gerrit Arfman, Fré Rothman, Henk Willemsen en Reinier Groot Nuelend. Werk dat zij vele jaren met veel plezier en toewijding voor onze endurorijders deden, waarvoor hulde.

Helaas was er ook minder leuk nieuws. Op 24 juni 1982 overleed op 61 jarige leeftijd mede-grondeigenaar van het crosscircuit "Delden" de heer Albertus Christiaan Gotink. Eveneens overleed op 61 jarige leeftijd de heer Frits Kater. Laatstgenoemde was de eerste ontwerper van de omslag van ons clubblad "De Graafschaprijder".

Ultimo februari 1983 was het dan zo ver. Na een zoektocht van enkele maanden werd het ons door de familie Bargeman mogelijk gemaakt dat wij aan de Joostinkweg een terrein van circa 1 hectare konden huren. De aanleg van de fietscrossbaan met een lengte van circa 380 meter vond in zijn geheel in eigen beheer plaats. Een achttal firma's werd bereid gevonden ons financieel te ondersteunen om zo de realisatie van deze accommodatie mogelijk te maken. Daar de fietscross activiteiten onder de Koninklijke Nederlandse Wielren Unie (KNWU) vielen moesten onze statuten gewijzigd worden. De leden op de algemene ledenvergadering hadden géén bezwaren tegen deze wijzigingen en Jan Rouwenhorst werd gemachtigd één en ander bij de notaris verder af te handelen. De eerste wedstrijd werd reeds in oktober verreden, waaraan door 202 fietscrossers werd deelgenomen. Voorwaar een goede start. In het oprichtingsjaar bedroeg het aantal leden van de VAMC fietscrossclub 40. De nieuw opgerichte fietscrosscommissie bestond uit de volgende personen: Bennie Braakhekke (woordvoerder), Jan Oosterink, Henk Brunsveld, Henk Oonk, Tonny Linnenbank, terwijl de financiën werden beheerd door mevr. Dinie Oosterink. Bennie Braakhekke werd als woordvoerder van de commissie met ingang van 1984 toegevoegd aan het bestuur.

Op verzoek van de Oranjevereniging Vorden werd in samenwerking met de wielclub VRTC "De Acht Kastelen Rijders" de eerste zo genoemde "straten-motorcross" georganiseerd. Plaats van handeling was de Burgemeester Galleestraat/Mulderskamp met als hoofdkwartier de Havo Borstelfabriek. Het parcours bestond uit harde weg en zand, waarbij op vakkundige wijze hier en daar spectaculaire obstakels opgesteld werden. Er waren ongeveer 2000 toeschouwers, waaronder de burgemeester en enkele wethouders, die genoten van prima wedstrijden op hoog niveau. De absolute winnaars van deze wedstrijden waren bij de klasse jeugd Frank Arendsen en Rolf Oosterink bij de overige rijders. Zij stalen de show vanwege hun spectaculaire rijden.

Bij de clubwedstrijden motorcross werd onder leiding van Laurens Bouwmeister met redelijk succes de bromfietsklasse opnieuw ingevoerd. Hans Berendsen werd in 1983 kampioen bij de klasse jeugd 80 CC. Bij zijn eerste schreden als motorcrosser op ons circuit "Delden" bleek reeds zijn talent, hetgeen eveneens moge blijken uit de vele aansprekende resultaten die hij in de jaren daarna wist te behalen met als kroon op zijn motorsportcarrière het door hem in 2009 behaalde Nederlands kampioenschap motorcross ONK MX-3.

In 1983 werd onder auspiciën van de KNMV voor de laatste keer de teamcrosses bestaande uit vier rijders per club verreden. Wij hebben vele jaren achteréén met wisselend succes aan deze wedstrijden deelgenomen met als uitschieter een eervolle derde plaats in 1972.

Voor het eerst in de geschiedenis lukte het de VAMC om kampioen van Nederland voor enduro-clubteams junioren te worden. De rijders die voor dit stukje historie zorgden bestond uit de bekende namen Joop Wuestenenk, Jan Willemsen en Herman Groot Nuelend, dit alles onder de bezielende leiding van manager Gerrit Arfman.

Door de eigenaar van café-restaurant Schoenaker werd in 1983 voor de beste oriëntatierittenrijder de zogenoemde "Schoenaker Ritten Trofee" beschikbaar gesteld. Via een bepaalde rekenformule heeft een A-, B- of C-klasser evenveel kans deze fraaie wisselbeker te winnen.

Voor de toerrijders werd door Theo Schoenaker de "Schoenaker Toer Trofee" in het leven geroepen. De winnaars van beide wisselbekers wordt steeds op de feestavond bekend gemaakt.

Op verzoek en in samenwerking met de 80-jarige VVV afdeling Vorden organiseerden wij medio juli 1984 een motorsportgala (stratencross), dat nog nimmer vertoond werd. Het te rijden parcours voorzien van diverse "kunstwerken" bestaande uit een drietal geheel aangepaste platte wagens, een olietank en 75 spoorbielzen, gemaakt door Herman Groot Nuelend en de zijnen, werd uitgezet midden in de kom van Vorden. Negen jeugd en 24 overige rijders namen onder leiding van wedstrijdleader Dick Pardijs aan deze unieke wedstrijden op een uiterst selectief parcours deel. Het aantal toeschouwers was overweldigend, rijen dik verdrongen zich de mensen achter de dranghekken om toch maar vooral niets van het spektakel te missen. De rijders maakten er een prachtige show van met als winnaars bij de klasse jeugd Erik van Ark en bij de overige rijders was het toekomstig GP-rijder 125 CC Pedro Tragter die met de eer ging strijken.

De afdeling fietscross van de VAMC kende een goed jaar 1984. Er waren 54 clubleden, waarvan 15 KNWU licentiehouders actief. Er werden drie KNWU wedstrijden georganiseerd, waaraan telkens zo'n 220 rijders deelnamen. De organisatie van deze wedstrijden was voortreffelijk met als prettig gevolg dat de KNWU ons het daarop volgende jaar de finale cupwedstrijden junioren toeweest. In 1984 kwam ons prachtige clubgebouw op het fietscrossterrein aan de Joostinkweg gereed. Een schitterend stukje werk met in de hoofdrol Harry Horsting die tezamen met zijn zoon en enkele andere actieve clubleden voor het tot stand komen zorgdroegen. Op 19 augustus 1984 werd onder stralende weersomstandigheden de fietscrossbaan inclusief kantine officieel geopend door de edelachtbare heer burgemeester Vunderink, die na afloop van zijn lovende toespraak tezamen met Bennie Braakhekke op een echte cruiser (fiets) een ereronde maakte.

De tweedaagse VAMC toerit zag medio augustus 1984 het levenslicht. 42 Motorrijders gingen via een fraaie toeristische route op weg naar een camping in het plaatsje Attendorn (Duitsland). Voor het eerst werd de LCC oriëntatierit om het Nederlands kampioenschap door de VAMC georganiseerd. De aanlooproute van onze leden naar de start bij café Schoenaker was dit keer dus erg kort. Het uitzetten van deze primeur was in uitstekende handen van Gerard Versteeg en Bert Regelink. Onze oriëntatierittenrijders Wim en Grada Wisselink waren bijzonder succesvol; zij werden Nederlands kampioen auto's in de A-klasse individueel. Ons autoteam behaalde met nipt verschil op de kampioen een eervolle tweede plaats.

Aan de Nederlandse Zesdaagse (enduro) verreden rondom Assen met het bekende TT-circuit als middelpunt namen wij met een viertal rijders deel.

Het VAMC clubteam bestond uit de rijders Johan Braakhekke, Jan Harkink, Henk Hellegers en Jan klein Brinke. Naast manager Dick Pardijs en verzorger/masseur Jan Broekhof waren 34 vrijwilligers aanwezig om alles in goede banen te leiden. Dit lukte uitstekend want het gehele team wist de finish in Norg te halen met als beloning drie bronzen en één zilveren medaille. Aan dit alles ging een gedegen voorbereiding van ruim een jaar vooraf. De ondersteuning van diverse sponsors maakten de deelname ook financieel mogelijk. Van de 55 gestarte internationale teams behaalde ons clubteam een prima twaalfde plek en werden daarmee tweede bij de Nederlandse clubteams.

Leden van de VAMC werkten jarenlang mee als bochtencommissaris of anderszins aan de Veronica strandrace. (Live op TV). Dit alles onder leiding van opperhoofd Jan Rouwenhorst.

In 1985 werd Marcelis van Dongen toegevoegd aan het bestuur en nam het penningmeesterschap over van Jan Rouwenhorst.

Wandelen deden wij ook. Onder leiding van Tonny Linnenbank namen wij met 12 personen deel aan de plaatselijke avondvierdaagse.

De tweede editie van het VVV motorsportgala in de kom van Vorden verliep prima. Er waren wederom bijzonder veel toeschouwers aanwezig. Het parcours werd ten opzichte van 1984 ten voordele gewijzigd. Wij kregen ook nu weer enorm veel medewerking van de plaatselijke overheden en politie, de Vordense brandweer, de EHBO afdeling Vorden, het plaatselijke VVV, de OK benzine mij., eigen leden en vele anderen. Algeheel winnaar van de "straten-cross" 1985 werd Walter Arendsen en bij de jeugd werd Hans Berendsen spekkoper.

Op verzoek van de Vordense badmeester Westerik verzorgden wij op de laatste avond van hun zwemvierdaagse op de ligweide pal naast het zwembad een trialdemonstratie voor crossmotoren en fietscrossers. Bennie Braakhekke wist een fietscross stuntteam uit Assen naar Vorden te halen. Zij zorgden op de harde weg voor het zwembad voor uiterst spectaculair stuntwerk.

In de eindstanden om het Nederlands kampioenschap enduro stonden enkele VAMC-ers hoog in de top vijf genoteerd. Ons senioren clubteam met de rijders Johan Braakhekke, Henk Hellegers en Jan klein Brinke werd winnaar van de bijzonder zware kampioensrit te Neede en met de punten behaald uit de voorcompetitie betekende dit het Nederlands kampioenschap voor senioren clubteams. De manager was Gerrit Arfman met hulp van zijn ijverige echtgenote Gerrie. Extra memorabel omdat dit kampioenschap voor de eerste keer door ons in 1985 behaald werd.

Ultimo september 1985 gingen wij met 28 motoren op pad middels een door Toon Berendsen uitgezette fraaie route naar het aardappelverwerkendebedrijf genaamd Emsland-Stärke. Na ontvangst met koffie volgde een bezichtiging van het gehele bedrijf. De directie had eerder dat jaar voor alle toerleden van de VAMC pullovers beschikbaar gesteld.

In de zaal van kegelcentrum "De Boggelaar" vond de feestelijke kampioenshuldiging van onze fietscrossers plaats, waarbij 80 crossers met hun ouders aanwezig waren. Hoogtepunt was de organisatie van de finale van de Junior Cup. De KNWU bleek met de instelling van deze cup in de roos te hebben geschoten, immers het betekende een enorme stimulans voor de aanstormende fietscrossjeugd om hun krachten te kunnen meten met rijders uit alle delen van het land. Als nieuw wedstrijdonderdeel van de VAMC werden er een tweetal enduro's georganiseerd, waaraan respectievelijk 124 en 85 fietscrossers deelnamen. Het parcours werd uitgezet in de omgeving van camping "De Reehorst". Bekende namen onder de clubkampioenen 1985 waren ondermeer Miranda Linnenbank, Edith Braakhekke, Stefan Groot Nuelend, Stephan Braakhekke en Arno Linnenbank.

De eerste problemen inzake het gedrag van sommige deelnemers tijdens ons achttiende "Acht Kastelen Weekend" doemden op. Er kwam een brief van een deelnemer met klachten binnen. Kort samengevat: Te veel mensen met spijkerjasjes en vette kapotte broeken, kettingen als broeksriemen etc. Glazen die op de rijksweg gegooid werden, te veel lawaai op de camping en licht dat bleef branden met als gevolg dat klager niet kon slapen. Het bestuur vond de klachten enigszins overtrokken, maar de eerste haarscheurtjes inzake dit toerbeuren waren wel geboren.

Briefschrijver kreeg overigens na samenspraak met de KNMV keurig schriftelijk bericht met onze visie van het gebeuren.

Op ons circuit "Delden" werd het gebruikelijke crossprogramma van 7 clubwedstrijden afgehandeld. Bestuur en commissie luidden de noodklok, immers het aantal crossleden daalde van 105 in 1985 naar 52 in 1986. De deelname aan de wedstrijden en trainingen was minimaal. Hoe nu verder? Afhaken in "Delden" was géén optie en er werd met man en macht gewerkt om het crossgebeuren nieuw leven in te blazen. Er werd ondermeer contact gezocht met de plaatselijke en regionale dagbladen om middels publicaties aandacht te vragen voor de trainingsfaciliteiten voor met name jeugdige crossers op ons circuit "Delden". Bovendien werd er onder leiding van Jan Broekhof een begin gemaakt met het beleggen van een zestal trainingsmiddagen, waarbij de rijders zowel in theorie als in de praktijk onderricht kregen in hun tak van sport. In dit geval de motorcross. Deze bijéénkomsten vielen bij een ieder goed in de smaak en derhalve redenen genoeg om er in de jaren daarna mee door te gaan. Aan de conditietrainingen gedurende de wintermaanden namen gemiddeld zo'n vijftien personen deel. Sinds de winter van 1986 is het begin en eindpunt van deze trainingen een andere locatie, te weten de kantine van onze fietscrossers aan de Joostinkweg. Voorheen zorgde na afloop mevrouw Toos Pardijs achttien jaar lang in de verwarmde garage aan de Wildenborchseweg voor koffie en thee.

In de 23-ste uitgave van onze enduro "De Oost Gelderland Rit" gingen 264 rijders van start, waarvan er 109 de finish niet haalden. De route met een lengte van 60 kilometer werd uitgezet door Jan Oosterink, terwijl Herman Groot Nuelend de geestelijke vader was van de twee crossproeven; één op het militaire oefenterrein en één op ons circuit "Delden" en omgeving. Op de wedstrijddag zelf was het weer ongekend slecht, waardoor het herstellen van de zandwegen ons de nodige problemen gaf en men acht dagen in de weer was om alle wegen weer in hun oorspronkelijke staat terug te brengen. Sportieve successen waren er ook. Ons senioren clubteam enduro werd voor de tweede achtereenvolgende keer kampioen van Nederland.

Het eerste lustrum van ons 40+ toetreffen was een feit. Het echtpaar Horsting vond voor deze categorie motorrijders de goede formule, getuige het feit dat het aantal inschrijvers ieder jaar hoger werd. In 1986 waren er 76 toerfanaten uit binnen en buitenland naar de Exelse molen gekomen. Dit treffen van goedwillende motorrijders op rijpere leeftijd kende de volgende formule: Er werd een toertocht van ca. 80 kilometer verreden door onze mooie Gelderse Achterhoek, een excursie, een gezamenlijke Gelderse koffietafel, zaterdag 's avonds een vertolking op de Lochemse Berg van de legende van de "Witte Wieven" door Gait Postel met vervolgens in het etablissement te Exel dansmuziek en ter afsluiting zondags een klootschietwedstrijd. Zoals u ziet gezelligheid was troef.

Medio september 1986 behaalde ons autoteam het Nederlands kampioenschap oriëntatie. Een primeur. Deze rit bestaande uit twee trajecten werd verreden in Vlissingen en omgeving. Lekker dicht bij huis! Dit succesvolle team bestond uit vijf equipes met als bestuurders Wim Wisselink, Jan Luiten, Herman Cortumme, Gerard Versteeg en Arie Weevers met assistentie van hun toenmalige kaartlezers van beider kunnen. Het ONONOK (Open Noord en Oost Nederlands Oriënterings Kampioenschap) deed zijn intrede.

Van het RK kerkbestuur konden wij het gebouw "De Bezige Bij" aan de Eikenlaan op de Kranenburg huren. Het huurcontract werd getekend op 15 december 1986. De huurtermijn bedroeg acht jaar. Er moest vervolgens enorm veel werk verzet worden alvorens dit pand in gebruik genomen kon worden. Onder leiding van Harry Horsting lukte dit prima en kunnen we trots zijn op ons clubgebouw. In een later stadium kom ik hier nog uitgebreid op terug. Met betrekking tot onze jurywagen, tractor en overige materialen huurden wij een loods van de familie Hoefnagels nabij de Lindese molen. Ook hier moest het een en ander aan opgeknapt en aangepast worden. De bouwplough had er maar druk mee!

De deelname aan de onderlinge clubwedstrijden gaf in 1987 een voorzichtige opwaartse lijn te zien.

Over de jaren 1984 t/m 1986 was de commissie uiterst somber gestemd over met name de belangstelling van de crossers om deel te nemen aan onze clubwedstrijden. Nu was men blij met de gemiddelde deelname van 20 rijders en dit gaf toch wel enige hoop voor de toekomst. Erg belangrijk als men bedenkt dat eind augustus 1987 ons jubileum 25 jaar "Delden" werd gevierd. 's Middags waren er op een fraai versierd Deldencircuit clubwedstrijden voor rijders van toen en nu. Bij de rijders van weleer was Jan Oosterink na twee manches de winnaar, waaruit maar weer eens bleek dat een vos wel z'n haren maar niet zijn streken verliest! 's Avonds werd het feest in aanwezigheid van de grondeigenaren en overige genodigden voortgezet in en rondom ons clubcafé "t Zwaantje". Willem Bielderman wist voor de invulling van deze avond de juiste formule te vinden; want met de Bargkapel, een snelle goede barbecue, een prima hulding met een terugblik op 25 jaar "Delden" en muziek daarna werd het tot ver in de kleine uurtjes een echt onovertroffen "Graafschaprijders" feest. Er werden 131 personen aanwezig.

De cross/endurocommissie werd uitgebreid met een drietal jonge, enthousiaste motorsporters. Johannes van Kempen, Benno Schuppers en Tonny Harmsen kregen de schone taak om van de volgende 25 jaar "Delden" een succes te maken.

Het "Acht Kastelen Weekend" (een internationaal toerweekend voor motorrijders) in het kader van het VVV zomerprogramma werd door ons voor de twintigste keer gedurende het laatste volle weekend van juli georganiseerd. Uit alle landen van Europa kwamen zo'n 400 motorrijders en 160 passagiers naar ons prachtige acht kastelen dorp Vorden. Deze jubileumuitgave met een toertocht op de zaterdagmiddag, een prijsuitreiking en vervolgens een verbroederingsfeest, een barbecue op de camping en ter afsluiting op zondagmiddag een oriëntatierit week niet af van die uit voorgaande jaren. Dit evenement werd mede mogelijk gemaakt door de jarenlange financiële steun en medewerking van de OK olie- en benzinemij., het VVV, de familie Schoenaker en medewerkers, de EHBO afdeling Vorden, de plaatselijke overheden en politie, de bewoners op de Kranenburg, een goed samenwerkend team van zo'n 45 "Graafschaprijders" en vele anderen. Na 20 jaar vond dit evenement in 1987 zijn Waterloo. Vanwege wangedrag van een handjevol deelnemers was een dergelijk toerevenement in deze vorm helaas niet meer op een verantwoorde wijze te organiseren. Dus bleef er voor het bestuur en de toercommissie géén andere keuze over dan - zij het met pijn in het hart - te stoppen met deze activiteit van de VAMC. Bovendien werden er op het door ons gebruikte terrein (camping) 33 woningen gebouwd. Men ging nog wel nadenken over een eventueel alternatief voor dit toerweekend. Wij zullen zien wat dienaangaande de toekomst brengt.

Van 1983 t/m 1987 maakten wij gebruik van de fietscrossbaan aan de Joostinkweg te Vorden. Helaas moesten wij na rijp beraad besluiten tot opheffing ingaande 1988. Het ledental van met name de actieve fietscrossers (14 in getal) uit de gemeente Vorden was te gering. De rek was er duidelijk uit. Bovendien liep het huurcontract in 1988 af. De grondeigenaar wilde dit contract niet verlengen, waardoor wij voor de keus stonden of kopen van de grond of stoppen. Na het plegen van grondig onderzoek en vele gesprekken met alle betrokkenen kwam het bestuur en de fietscrosscommissie uiteindelijk tot de conclusie dat met een dergelijk grote investering het financiële plaatje niet rond te breien was en wij helaas moesten besluiten tot sluiting van de fietscrossbaan. Gelukkig konden wij de kantine op het terrein tegen een alleszins redelijke prijs verkopen.

Joop Wuestenenk ging de kar van de "Oost Gelderland Rit" trekken. In samenspraak met Jan Oosterink gingen de heren op zoek naar een gedeeltelijk nieuwe route en grondstukken. Dit was nodig om op verzoek van de gemeente Vorden zo veel mogelijk zandwegen te mijden. Op het gebied van veiligheid (oversteken) werd ons dringend verzocht hier nog meer aandacht aan te schenken. In 1987 kwam er een nieuwe beheerder op camping "De Reehorst". Om diverse redenen van organisatorische aard en ons vlakbij gelegen clubgebouw werd besloten om de start en finish als vanouds bij café Schoenaker te doen plaats vinden.

Gerrit Pardijs en Erik Bulten fungeerden tijdens de wielerronde van Vorden als voorrijders. Na goed overleg werd medio 1987 Bert Regelink als opvolger van Marcelis van Dongen de nieuwe penningmeester van de VAMC en hij is dat heden nog. Vanwege tijdgebrek (zakelijke beslommeringen)

nam Marcelis van Dongen ingaande 1988 afscheid van het bestuur. Wel bleef hij adviseur van de VAMC en lid van de toercommissie.

Op maandag 4 januari 1988 kreeg Jan Rouwenhorst door loco-burgemeester de heer J.F. Geerken van de gemeente Vorden de gouden medaille verbonden aan de orde van Oranje Nassau opgespeld. Hij kreeg deze hoge onderscheiding vanwege zijn veertigjarig dienstverband als boekhouder/bedrijfsleider van de Borstelfabriek Havo en tevens vanwege zijn vele verdiensten voor de motorsport. Jan was veertig jaar bestuurslid en oprichter van de VAMC "De Graafschaprijders", oprichter van de "Oost Gelderland Rit", vele jaren had hij zitting in het afdelingsbestuur en was hij hoofdbestuurslid van de KNMV.

Op 19 februari 1988 vond de laatste bijeenkomst van onze fietscrossers onder leiding van Bennie Braakhekke in zaal "De Herberg" plaats. Met deze laatste samenkomst eindigde het fietcrossgebeuren binnen de VAMC definitief. Eveneens werd op deze avond de fietscrosscommissie ontbonden.

Op 17 juni 1988 werd door loco-burgemeester Geerken ons clubgebouw op de Kranenburg officieel geopend. Dit fraaie onderkomen kreeg de naam "t Kontaktpunt" mee. Na vele maanden van hard werken ontstond er een prachtig gebouw met vergaderruimte, bar, opslagruimtes en een drukkerij. Om alles zo soepel mogelijk te laten verlopen werd er een beheerscommissie in het leven geroepen. In deze eerste commissie namen zitting: Bert Regelink (woordvoerder), Gerard Versteeg, Gerrie en Gerrit Arfman, Toon Berendsen, Harry Horsting en Jan Oosterink. Tot haar taken behoren ondermeer: Gebruik en exploitatie clubhuis, het stimuleren, organiseren en coördineren van VAMC evenementen in ons clubhuis, alsmede het uitvoeren dan wel begeleiden van onderhoudswerkzaamheden.

De hernieuwde kleinschaliger opzet van ons befaamde "Acht Kastelen Weekend" liep op een totale mislukking uit. De nieuwe locatie werd camping "De Reehorst". Voor het eerst werd er gewerkt met voorinschrijvingen. Van de 123 ingeschreven motorrijders en 30 passagiers kwamen om welke redenen dan ook slechts 50 deelnemers opdagen, waarvan een klein groepje zich ook nog eens ernstig misdroeg en dus ook veel beter weg had kunnen blijven. Dit betekende het definitieve einde van ons eens zo befaamde "Acht Kastelen Toerweekend". Na 21 jaar moesten wij noodgedwongen "de stekker eruit trekken". Jammer maar helaas.

Het gemeentebestuur van Vorden vroeg ons om de nieuwe burgemeester van Vorden, de edelachtbare heer Kamerling, vanaf de "Boggelaar" met motoren te gaan inhalen. En aldus geschiedde op 19 september 1988. Met minimaal drie enduro-, 3 cross- en 3 toermotoren met begeleiding van de Rijkspolitie werd de burgervader onder veel bekijks keurig bij het gemeentehuis afgeleverd.

Aan de touwtrekwedstrijden om het kampioenschap van Vorden voor amateurs namen wij met twee teams deel. Het eerste team bestaande uit Marcel Bulten, Hans Wagenvoort, Erik van Ark, Jan Ton Sessink, de broers Walter en Frank Arendsen en Bert te Slaa werd onder leiding van coach Joop Wuestenenk kampioen van Vorden, terwijl de veteranen - "oud trekkers" van weleer - op een keurige derde plaats eindigden. Niet onvermeld mag blijven de deelname door leden van de VAMC tijdens de Vordense kermis aan het zogenoemde vrachtwagen trekken. Jan Ton Sessink, Bert te Slaa, Erik van Ark en Joop Wuestenenk wisten de juiste techniek te vinden en behaalden een niet verwachte eerste plaats.

Voor aanvang van de eerste clubwedstrijd motorcross werd ons circuit "Delden" door de firma Dostal grondig gerenoveerd. Vele kubieke meters grond van de fietscrossbaan werd naar Delden getransporteerd, waarmee het gehele circuit kon worden opgehoogd en waar mogelijk werd de baan breder gemaakt. De eerste clubwedstrijd motorcross van het jaar 1988 vond plaats op het militaire oefenterrein. Voor het eerst in onze geschiedenis werd aldaar een motorcrossevenement afgewerkt. De mogelijkheden op dit terrein waren legio en er ontstonden serieuze plannen om naast de trial ieder jaar een dergelijke motorcross te gaan organiseren.

Op verzoek van de plaatselijke Oranjevereniging namen wij wederom de organisatie van de zogenoemde "stratencross" voor onze rekening. Dankzij een strakke organisatie werd dit evenement een groot succes. De vele toeschouwers kregen goede en spectaculaire wedstrijden te zien. Een aantal rijders met aanhang gingen een weekend op bezoek bij onze Limburgse endurovrienden in de buurt van de plaats Landgraaf. Zaterdag vond er een onderlinge motorcrosswedstrijd plaats op het zandcircuit van de MC Kolibri met 's avonds een gezellige barbecue en de nodige drankjes. De endurorijders gingen op zondagmorgen op pad voor het rijden van een erg mooie route door het fraaie Limburgse land en ter afsluiting vond er 's middags nog een crosswedstrijd op een hardcircuit met hoogteverschillen plaats. Kortom een weekend met voor elk wat wils. De organisator namens de VAMC van dit super gezellige motorsportweekend was Gerrit Arfman. Nederlands kampioen enduro 1988 in de categorie 250 CC nationaal werd Alfons Hoevers. Het nationale clubteam werd eveneens kampioen van Nederland.

De 25-ste editie van de "Oost Gelderland Rit" met als start en finish in en rondom café Schoenaker werd uitgezet door Jan Oosterink en Joop Wuestenenk. Zij tekenden voor een attractieve route van circa 66 kilometer en twee voortreffelijke crossproeven. Deze 25-ste uitgave betekende eveneens een jubileum voor Jan Rouwenhorst, die vanaf het prille begin naast het organisatorische gedeelte, de vergunningen, steeds de gehele administratieve rompslomp en de financiële afhandeling voor zijn rekening nam. Voor deze grote verdiensten werd Jan en zijn echtgenote Jopie in het zonnetje gezet door achtereenvolgens voorzitter Willem Bielderma, Mees Siers namens alle endurorijders van de VAMC, Ab Enderink als voorzitter van onze zustervereniging HAMAC Harfsen en wedstrijdleader Frits Huisman namens de KNMV, waarbij Jan enkele fraaie ereprijzen in ontvangst mocht nemen. Voor zijn vrouw waren er bloemen.

Motorrijders van de generatie Gerard Hartman hebben tijdens de tachtiger jaren een goede invulling gegeven aan de vertegenwoordiging van de VAMC overal in Europa, al was het maar dat vrouwelijke schonen konden kennis maken met de mannen uit Vorden. Na de ingebruikname van ons clubhuis worden er maandelijks plannen in de ruimste zin des woords gemaakt voor het bezoeken van toerevenementen en niet in het minst sterke verhalen verteld.

1989 Was het jaar dat er voor het eerst uitwisselingswedstrijden motorcross met onze zusterclubs HAMAC Harfsen, MAC "De Holterberg", MAC Sport en Vriendschap Lochem, BMAC Borculo en MC Ruurlo georganiseerd werden. In latere jaren werden daaraan nog toegevoegd de clubs HAMC St. Isidorushoeve, Markelose MC Ons Genoegen en de MC Nijverdalen-Hellendoorn. Alleen leden van deze clubs kunnen mee doen. Voor deze uitwisselingswedstrijden wordt een aparte competitie opgezet, waarbij de eerste drie per klasse in de eindstand een beker krijgen. De opzet van deze UMX competitie bleek een gouden greep te zijn, de belangstelling van de zijde van de rijders is tot op de dag vandaag enorm. Meer dan driehonderd aanmeldingen zijn geen uitzondering met als gevolg dat niet alle klassen op één dag kunnen deelnemen. Het programma is overvol.

Op uitnodiging van de MCC Maastricht vertrokken wij met 25 personen naar het circuit van de motorclub Maastricht. Dit weekend onder leiding van het echtpaar Arfman stond geheel in het teken van de actieve motorsporters en natuurlijk veel gezelligheid middels een barbecue en muziek in de feesttent. Zaterdags waren er clubwedstrijden motorcross op een hard en heuvelachtig circuit en zondags kwamen de kentekenmannen aan hun trekken door onder aanvoering van enkele Maastrichtse endurorijders een fraaie route door Limburgs dreven te rijden. Als primeur werd er door ons op het circuit "Delden" een zogenoemde veteranencross georganiseerd, waarbij de leeftijd van de motor onderscheidend is, niet die van de rijder. Er waren 29 rijders naar Vorden gekomen en kende vanwege de deelname van rijders uit Engeland en België zelfs een internationaal tintje. De veelal hoogbejaarde motoren kregen veel bekijks.

Tijdens de KNMV kampioenshuldiging medio december 1989 mocht onze voorzitter Willem Bielderma uit handen van mevrouw Vink op grond van zijn grote verdiensten voor de motorsport de

voor het eerst uitgereikte “Henk Vink Trophy” in ontvangst nemen. Deze hoge onderscheiding wordt ieder jaar tijdens de kampioenshuldiging van de KNMV uitgereikt aan die persoon of instantie die zich vele jaren achtereen enorm en succesvol heeft ingezet voor de motorsport.

Onze endurorijders deden het ook in 1989 weer fantastisch. Naast het Nederlands kampioenschap voor clubteams nationaal werden er maar liefst drie individuele titels behaald. Het waren de rijders Carol Mulder (klasse senioren 250 CC), Erik van Ark (klasse 125 CC nationaal) en Marcel Bulten (klasse nationaal boven 250 CC).

Een goed moment om u eens nader kennis te laten maken met Marcel Bulten. Hij werd in 1978 lid van de VAMC. Op ons crosscircuit “Delden” heeft Marcel vele successen behaald, hetgeen in 1981 resulteerde in het clubkampioenschap cross klasse jeugd 50 CC. In de jaren daarna werd hij nog vele keren in verschillende klassen clubkampioen en winnaar van diverse clubtrials verreden op het militaire oefenterrein. Daarnaast nam hij veelvuldig en met succes deel aan de enduro’s met als hoogtepunt het door hem in 1989 behaalde Nederlands kampioenschap. Bovendien was hij vele malen één van de rijders in ons clubteam enduro, dat menig keer kampioen van Nederland werd. Hij wist maar liefst zes keer de prestigieuze “Delden Trophée” als beste allround motorsporter van de VAMC te winnen, voorwaar een unieke prestatie. Opvallend is dat de motorfietsen van Marcel altijd tip top in orde zijn, om door een ringetje te halen. Zijn credo is dat een goede voorbereiding op de wedstrijd thuis begint in de werkplaats. Redenen genoeg om hem tot motorsportman van het jaar 1989 van de VAMC “De Graafschaprijders” te kiezen. Niet onvermeld mag blijven dat Marcel met name jeugdige talentvolle rijders met raad en daad terzijde staat. Een goed voorbeeld daarvan is Erwin Plekkenpol, thans een succesvol crosser en internationaal endurorijder. Overal zie ik hem op de circuits in Nederland als begeleider in de weer. Naast zijn sportieve daden is hij sinds 1995 een zeer gewaardeerd lid van de cross/endurocommissie. Met name in het vinden van nieuwe routes en grondstukken met betrekking tot onze “Oost Gelderland Rit” is hij van onschatbare waarde, alsook was hij één van de kartrekkers voor de VAMC in de organisatie van de kampioensrit 2004 en van de EK enduro 2008. In het touwtrekteam van de VAMC was hij één van de mannen aan het touw dat in 1988 kampioen van Vorden voor amateurs werd. Inmiddels treedt zijn zoon Thijs in de voetsporen van zijn vader. Erg leuk en ik verwacht dan ook dat wij in de toekomst de naam Bulten nog vele keren in de uitslagenlijsten zullen tegen komen.

In ons jubileumjaar 1990 - 40 jaar VAMC - “De Graafschaprijders” werden door ons vele aansprekende evenementen georganiseerd. Iedere discipline van de VAMC stond in het teken van ons 40-jarig bestaan. Het hoogtepunt van het oriëntatierittenseizoen was ongetwijfeld de organisatie medio september 1990 van de landelijke kampioenschappen rittensport (LCC) van de KNMV met als start en finish café-restaurant Schoenaker op de Kranenburg. De rit bestond zoals gebruikelijk uit een ochtend en middag traject en trok 65 deelnemers uit het gehele land. De uitzetters Jan Luiten en Gerard Versteeg zorgden voor een voortreffelijke rit, waar de deelnemers vol lof over waren. Gelet op de uitslagen verliep deze LCC ook in sportieve zin voor ons prima. Zowel in de A- als B-klasse werd ons autoteam Nederlands kampioen oriëntatie. Individueel werden in de B-klasse Dolf Versteeg met kaartlezer Jan Weevers en in de C-klasse Gerrit van Veldhuizen met kaartlezer Jan Slagman kampioen van Nederland.

In het kader van ons jubileum kregen wij ten behoeve van de KNMV-rondrit de verplichte controlepost toegewezen. De in het pinksterweekend georganiseerde driedaagse trok 38 motorrijders uit geheel Nederland die op pad gingen om via een prachtige route te arriveren op een camping in Sauerland. Naast veel gezelligheid met bier und bratwurst in overvloed werd deze omgeving middels een mooie route verkend. Het vierde regionale toertreffen met de clubs MC Ruurlo, BMAC Borculo en MC Eibergen vond in en nabij ons clubhuis plaats. Tja helemaal een verhaal apart was het 40+ treffen. Dit toertreffen voor de ietwat rijpere motorrijder werd acht jaar lang namens de VAMC en onder auspiciën van de KNMV rondom de Exelse molen te Exel (gemeente Lochem) georganiseerd. De grondleggers van weleer wilden dit toertreffen vanaf 1990 voor eigen rekening en verantwoording, dus zonder de VAMC, voortzetten met ondermeer als argument dat het toch al hun evenement was. Om een lang verhaal kort te maken werd na vele gesprekken met alle betrokkenen door het bestuur en

de toercommissie besloten afzonderlijk verder te gaan. Wij verhuisden naar café Schoemaker. Verder bleef de formule in grote lijnen ongewijzigd: Zaterdag een prima toertocht van circa 80 kilometer, 's avonds een gezamenlijk diner en aansluitend een stemmig samenzijn met live muziek en jawel u raadt het al zondags na het ontbijt ter afsluiting een partijtje klootschieten.

De feestcommissie met leider Joop Wuestenenk voorop hadden een druk jaar. Allereerst was er de reguliere feestavond op de eerste zaterdag in februari met daaraan volgend op 19 mei 1990 een grandioze receptie en aansluitend ons jubileumfeest. Beide keren was de zaal van de "Herberg" door de mannen en vrouwen van de feestcommissie prachtig versierd. Voor ons jubileumfeest was het geheel met parasols en andersoortige attributen in Caribische sferen gebracht. Ter gelegenheid van ons veertigjarig jubileum werd wij verrijkt met een aantal prachtige clubvlaggen.

De viering 40-jaar VAMC "De Graafschaprijders" begon 's middags met een druk bezochte receptie. 160 Personen kwamen naar de "Herberg", waaronder om er maar eens een paar te noemen mevrouw Aartsen wethouder van sportzaken van de gemeente Vorden, afgevaardigden van de KNMV, grondeigenaren van ons circuit "Delden", FIM-president de heer Jos Vaassen en vele anderen. Door de diverse afgevaardigden werden er vele lovende woorden tot ons gesproken. Het geheel werd kundig aan elkaar gepraat door ceremoniemeester Marcelis van Dongen. Hij was ook de samensteller van het prachtige jubileumboekje 40 jaar VAMC voorzien van mooie historische foto's. Voorzitter Willem Bielderman wist op zijn bekende wijze alle sprekers van repliek te dienen om vervolgens met het huldigen van een aantal personen verder te gaan. Jan Rouwenhorst werd gehuldigd vanwege zijn benoeming tot ERELID van de VAMC. Jan maakte vanaf de oprichting - dus veertig jaar - onafgebroken deel uit van het bestuur. Vele jaren achtereen was hij secretaris of penningmeester of zelfs allebei, kortom een kanjer voor onze vereniging. In het bijzijn van dochter Marieke spelde voorzitter Willem Bielderman hem de speciaal ontworpen gouden erespeld van de VAMC op. In zijn dankwoord zei Jan Rouwenhorst onder andere nog dat niet individualisme maar teamwork binnen een vereniging het belangrijkste is. Alleen ben je niets maar gezamenlijk kun je veel bereiken, aldus Jan. Vervolgens werden er zes leden die vanaf de oprichting lid waren gehuldigd vanwege hun 40-jarig lidmaatschap. De heren H.W. Groot Bramel, H.W.C. Haverkamp, J.H. Kuypers, J.J. van der Peijl, W. Bakker en D.J. Rouwenhorst kregen de nieuw ontworpen spel opgespeld. Om circa acht uur begon het avondprogramma met een groots jubileumfeest, waarbij zo'n 300 personen aanwezig waren. Het showorkest "De Omega Showband" zorgde voor een daverende stemming, deze band kreeg bij tijd en wijle de zaal helemaal plat. Tussen de bedrijven door stak Jos Vaassen een bijzonder leuke speech af en werden er 36 personen gehuldigd vanwege hun 25-jarig lidmaatschap. Tot slot werd er op maandagavond 21 mei over dit jubileum nagepraat met circa vijftig genodigden. Zij vertrokken na de koffie vanaf zaal "De Herberg" met onbekende bestemming met de bus en chauffeur Johan Harren via diverse weggetjes naar het eindpunt, dat kasteel Hackfort bleek te zijn. Troubadour Eduard Hagelstijn verwelkomde ons voor het kasteel met prachtige muziek en zang. Met een bourgondisch buffet geheel in stijl en de mooie klanken van Eduard werd ons jubileumfeest grandioos afgesloten.

De jaarlijkse grasbaanwedstrijd om de "Okhorst Grasbaan Trophée" vond dit keer plaats op het weiland van de familie Regelink nabij ons circuit "Delden".

De door ons georganiseerde veteranencross stond eveneens in het teken van 40 jaar VAMC. In de categorie "old-timers" motoren t/m het jaar 1970 namen 23 rijders afkomstig uit geheel Nederland deel. In een aparte klasse reden tien veteranen van de VAMC. Zij lieten zien het rijden geenszins verleerd te zijn. Honda rijder Jan Oosterink werd na twee manches winnaar voor Jan Broekhof en Bert Sloot.

Ten tijde van de Vordense kermis vond in samenwerking met het VVV midden in ons dorp de zogenoemde "stratenmotorcross" plaats. De vele liefhebbers van spanning en sensatie kwamen ruimschoots aan hun trekken. Platte wagens, springschansen, een hoge brug voor onderdoor en overheen en een heuse dieplader vormden het decor van de door de rijders te nemen "kunstwerken". Herman Groot Nuelend was de frontman voor de opbouw van het parcours en de algehele leiding was in handen van Joop Wuestenenk. Het aanwezige talrijke publiek kon genieten van een spannend en spectaculair schouwspel en betekende voor ons een goede promotie voor de motorsport.

Ons jubileumjaar 1990 werd afgesloten met de organisatie van de KNMV kampioensenduro in combinatie met de kampioenserial. Er gingen op de Kranenburg 273 enduro- en 57 trialrijders van start. De eerste non-stop voor de trialrijders was meteen na de start nabij café Schoenaker, waarna men vervolgens middels een bepijlde route, met onderweg als onderbreking nog een non-stop in Varsse, richting Zelhem ging. Aldaar werden de overige non-stops verreden. De organisatie van deze kampioenserial, eveneens over twee dagen, was in de vertrouwende handen van de mannen en vrouwen van de ZAMC uit Zelhem, die in de omgeving van hun clubgebouw werkelijk fantastische non-stops hadden uitgezet. 's Avonds waren er in Studio Sport spectaculaire beelden van dit gebeuren te zien. Terug naar de enduro. Jan Oosterink en Joop Wuestenenk hadden gezorgd voor een selectieve route van 80 kilometer waarin een drietal proeven waren opgenomen: één op het militaire oefenterrein, één op ons circuit "Delden" en omgeving, terwijl de "special-test" van circa zes kilometer op de landgoederen van Kamphuisen en 't Medler plaats vond. Jan Rouwenhorst was de man die na vele besprekingen met Defensie en het gemeentebestuur van Lochem het uiteindelijk toch voor elkaar kreeg dat beide dagen de crossproeven op het militaire oefenterrein verreden konden worden. Zijn enorme vasthoudendheid en doorzettingsvermogen kwam hier goed van pas. Wat was het geval? Volgens een brief van Defensie werd er na 7 april 1990 géén vergunning tot het gebruik van militaire oefenterreinen meer afgegeven. Toen uiteindelijk de gemeente Lochem haar vergunning afgaf werd er door iemand tegen dit besluit protest aangetekend. Jan Rouwenhorst moest afreizen naar Den Haag alwaar de Raad van State de kwestie verder in een zitting behandelde. De uitspraak luidde dat het gemeentebestuur van Lochem de vergunning terecht had afgegeven. De kampioensrit was gered en het feest kon beginnen. Maar voor hoe lang nog zouden wij van dit terrein gebruik mogen maken? De kampioensenduro en trial werd geopend op donderdagavond voorafgaande aan het evenement in Hotel Bakker, waarbij zo'n 130 personen aanwezig waren. Onder hen de burgemeester van Vorden de edelachtbare heer Kamerling, FIM-president dhr. Jos Vaassen, de wethouder van sportzaken, afgevaardigden van de KNMV en haar officials, defensie, politie, brandweer, sponsors, grondeigenaren, medewerkers VAMC en vele anderen. Vrijdags was er een reünie van oud zesdaagse- en trialrijders. Voor de oud-rijders was er gedurende de gehele dag een gevarieerd programma samengesteld met als afsluiting het gezamenlijk nuttigen in zaal Schoenaker van een heerlijke boerenkoolmaaltijd. Ook de dames van de oud-rijders kwamen aan hun trekken, onder leiding van mevrouw Gerda Bielderman trokken zij per bus door Achterhoeks dreven met haar vele mooie plekjes. Op zaterdag morgen gingen met chauffeur Gerrit van Veldhuizen de burgemeester van Vorden dhr. Kamerling, de wethouder van Sportzaken mevr. Aartsen en de voorzitter van de KNMV dokter Jan de Vries op stap om de crossproeven en mooie stukken route van onze enduro te verkennen. Een prachtig stukje promotie voor de motorsport.

Je zou het bijna vergeten, maar gereden werd er natuurlijk ook. Zowel de enduro- als trialrijders maakten er een fantastisch motorsportgebeuren van. De samenwerking tussen enerzijds de ZAMC en anderzijds de VAMC was vóór, tijdens en na afloop uitstekend. Een samenwerking die in 2004 tijdens de kampioensenduro in het kader van 100 jaar KNMV en in 2008 de EK enduro tezamen met de HAMOVE een meer dan prima vervolg kreeg.

Het gehele evenement werd op zaterdagavond afgesloten met een grandioze en nimmer vertoonde prijsuitreiking met medewerking van de bekende speaker Jan de Rooy en begeleiding van de bijzonder populaire Achterhoekse band Normaal. Bennie Jolink en zijn mannen maakten er in een bomvolle zaal Schoenaker een fantastische show van twee keer een half uur van, waarbij alle bekende nummers ten gehore werden gebracht. Met de prijsuitreiking eindigde dit unieke motorsport evenement. Vele mannen en vrouwen van de VAMC klaarden deze omvangrijke klus, nu nog een aantal dagen opruimen.....

Na afloop van ons jubileumjaar 1990 werd tijdens de algemene ledenvergadering afscheid genomen van een tweetal bestuursleden, te weten Dick Pardijs en Jan Rouwenhorst. Dick Pardijs was vanaf 1962 t/m 1990 onafgebroken bestuurslid van de VAMC geweest. Met name de cross en enduro had zijn warme belangstelling. Op zich niet zo verwonderlijk, daar hij zelf een verdienstelijk en bovenal slimme betrouwbaarheidsrittenrijder was. Dick was vele jaren woordvoerder van de commissie cross/enduro, uitzetter van de "Oost Gelderland Rit", manager van ons enduroteam tijdens de

Zesdaagse van Assen in 1984, manager van de succesvolle zeskampploeg en vele jaren was de start finish van de wintertraining in zijn garage. Daarnaast was hij ook nog KNMV wedstrijdleader motorcross. Kortom een man die zich bijzonder verdienstelijk voor de motorsport gemaakt heeft. Over Jan Rouwenhorst heb ik elders in dit hoofdstuk reeds uitvoerig geschreven, zodat melding van zijn afscheid op deze plaats voldoende is. Voor hen in de plaats kwamen een drietal enthousiaste, jonge personen het bestuur versterken. Met Marieke Rouwenhorst ('de appel valt niet ver van de boom'), Wouter Memelink en Jan Luiten kan de VAMC weer jaren vooruit.

Om het gemeentebestuur van Vorden en haar inwoners iets meer over het doen en laten van de VAMC te kunnen vertellen en te laten zien stonden toerleden samen met enkele leden van de cross/enduro commissie op de jaarlijkse Vordense braderie. Promotie video's, enkele motorfietsen en een strakke standaankleding, mede dankzij onze sponsor Bardahl en enkele Vordense middenstanders, zorgden voor een geslaagde dag.

In 1991 kwam ons clubblad "De Graafschaprijder" regelmatig en goed gevuld uit. Dit was mede te danken aan de toetreding van twee nieuwe dames in de redactiecommissie, te weten Joke Bulten en Marieke Rouwenhorst. Zij zorgden voor 'nieuw leven in de brouwerij'.

Sportman van het jaar 1990 werd Jan Broekhof. Vanwege zijn wintersportvakantie kon hij niet bij de huldiging, en ontvangst van de bijbehorende prachtige oorkonde, aanwezig zijn. De VAMC zou de VAMC niet zijn om iets te bedenken om deze grootse sportman alsnog op een later tijdstip op een passende wijze te gaan huldigen. Speciaal daarom werd er ergens in februari 1991 een conditietraining georganiseerd, die onder leiding stond van oud-trainer Willem Bielderma. Zoals te verwachten viel bleef het niet bij een 'lichte' training. De 25 deelnemers kregen een uiterst intensieve training voor de kiezen. Desondanks een middag om nooit te vergeten met na afloop van de training een waardige huldiging in ons clubhuis van Jan Broekhof.

Met als coach Walter Arendsen werden wij voor de vijfde keer kampioen van Vorden in de touwtrek sport voor amateurs. De wisselbeker kwam nu definitief in handen van de VAMC. Het winnende team bestond uit Marcel Bulten, Erik van Ark, Rob Hartman, Bert te Slaa, Frank Arendsen, Peter Lenselink en ankerman Gerben Vrugink.

De oriëntatierittenrijders deden ook in 1991 van zich spreken met als primeur de behaalde titel kampioen van Nederland in de C-klasse voor clubteams; de A-klassers werden voor de tweede achtereenvolgende keer kampioen. Gerard Verstege nam afscheid als commissielid van de afdeling oriëntatie. Gerard was jarenlang een succesvol deelnemer aan de rittensport. Daarnaast maakte hij zich verdienstelijk als uitzetter, rekenmeester van de uitslagen en controleur van de door collega's uitgezette oriëntatieritten. Zijn opvolger in de commissie was Arie Weevers.

Op het militaire oefenterrein werd er onder auspiciën van de KNMV een regio-trial georganiseerd. Tegelijkertijd werd onze gebruikelijke clubtrial met aangepaste non-stops en als afsluiting een spectaculaire crossproef verreden. Marcel Bulten werd winnaar van deze clubtrial. Het regiobestuur van de KNMV was goed te spreken over de organisatie.

Op uitnodiging en in samenwerking met de Oranjevereniging Wichmond organiseerden wij voor het eerst een zogenoemde kermiscross. Bij dit evenement nu eens geen gebrek aan acteurs. Enkele dagen voor het evenement moest de inschrijving gestopt worden. Een groot aantal toeschouwers genoten van een stukje pure promotie voor de motorsport. Het parcours liep dwars door de feesttent alwaar de rijders door het opendak naar buiten sprongen. Na afloop werd in de overvolle feesttent Torleif Hartelman gehuldigd als een waardig winnaar van dit prachtige evenement.

Willem Bielderma maakte melding van het feit dat hij op niet al te lange termijn afscheid wil nemen als voorzitter van de VAMC. Het leek hem een goed idee reeds nu een vice-voorzitter te benoemen, zodat de opvolging na verloop van tijd (ongeveer twee jaar) 'geruisloos' kan plaats vinden.

Voorts werd er een nieuwe taakomschrijving per bestuurslid opgesteld, zodat een ieder weet wat er van hem of haar verwacht wordt. Een goede zaak. Per 1 januari 1992 werd Wouter Memelink als opvolger van Jan Slagman de nieuwe secretaris van de VAMC.

In 1991 werd het wel bekende clubcafé “t Zwaantje” aan een Chinees verkocht. Vele jaren achtereenvolgens togen onze crossers en endurorijders veelal iedere zaterdagmiddag na afloop van de trainingen naar deze stamkroeg aan de Hengeloseweg. Van alle ‘sterke verhalen’ die er in dit café onder het genot van geestrijk vocht’ verteld werden zou je een bestseller kunnen schrijven. Jammer dat er de mogelijkheid tot een stukje binding tussen de rijders onderling verdween. Maar goed dit soort dingen gebeuren nu eenmaal en veelal komt er na verloop van tijd wel weer iets anders voor in de plaats. Het afscheidsfeest was erg gezellig. Een buffet, de nodige drankjes en muziek zorgden voor een uitstekende stemming.

In samenwerking met de buurtclubs uit Borculo, Neede en Harfsen werd de eerste avondvierdaagse voor toerrijders in 1992 verreden. Voor de tweede keer in het bestaan van het internationale 40+ treffen moest er gezocht worden naar een andere locatie. Deze werd gevonden in het buurtschap Medler, alwaar op het terrein van de touwtrekvereniging de tenten opgezet mochten worden en men gebruik kon maken van de toilet- en wasgelegenheden. Tezamen met het dichtbijzijnde café-restaurant “Het Wapen van Medler” een uitermate geschikte locatie. Er namen in totaal 55 personen aan dit treffen deel.

Voor de twaalfde keer verleenden wij als bochtencommissaris of anderszins onze medewerking aan de Veronica strandrace te Scheveningen. Dit was tevens de laatste keer dat deze spectaculaire race met verschrikkelijk veel deelnemers en live op TV verreden werd.

De 29-ste “Oost Gelderland Rit” kende nogal wat problemen van organisatorische aard. Tot vlak voor het begin van de rit stond nog niet vast of gebruik gemaakt kon worden van het voor ons onmisbaar geachte militaire oefenterrein. Na veel onderhandelen kwam het uiteindelijk toch nog goed. Omdat wij niet meer bij Schoemaker terecht konden werd start finish gesitueerd rondom de velden en in de kantine van de voetbalvereniging Ratti. De samenwerking van beide kanten was perfect. De organisatie moest een ‘looptraject’ invoeren om de vergunningen ‘rond’ te krijgen. Vanwege het passeren van een weg, aangeduid als stiltegebied, moesten de rijders hun motor afzetten en naast de motor zo’n 125 meter wandelen. Stil. Je kon een speld horen vallen! De rijders konden nu eens rustig genieten van het prachtige natuurschoon dat Vorden te bieden heeft.

Voor de vierde keer werd er op ons circuit “Delden” een zogenoemde veteranencross georganiseerd. Deze wedstrijd telde mee voor het Nederlands kampioenschap veteranen. Er waren 40 deelnemers en de wedstrijden hadden een hoog sportief gehalte.

Bestuurlijk onderging de VAMC in 1993 een ingrijpende verandering. Willem Bielderman nam afscheid als voorzitter van de VAMC “De Graafschaprijders”. Hij werd in 1963 in het bestuur gekozen en vanaf 1975 hanteerde hij de voorzittershamer. Willem was een bestuurder met grote organisatorische kwaliteiten. Kwaliteiten die ook bij de KNMV niet onopgemerkt bleven. Naast vicevoorzitter van de KNMV was hij tien jaar voorzitter van de centrale sportcommissie, gevolgd door eveneens tien jaar voorzitter van de sportraad van de KNMV. Een zelfde aantal jaren was hij in Nederland wedstrijdleader bij tal van internationale motorsportevenementen en bovendien tien jaar manager van het Nederlandse zesdaagseteam en het was daarom geen wonder dat hij werd aangezocht als voorzitter van de in oktober 1993 rondom Assen georganiseerde motorzesdaagse. (Wereldkampioenschap enduro voor landenteams.) Bielderman geboren uit de modder- en betrouwbaarheidsritten beklom zijn stalen ros om het parcours van deze zesdaagse vooraf alvast te verkennen. Willem ten voeten uit en niets aan het toeval overlatend. In latere jaren nam hij zitting in het stichtingsbestuur van de TT Assen.

De beweegredenen om als voorzitter te stoppen was dat hij bij alle functies die hij bekleedde altijd zelf het moment bepaalde om er mee te kappen; het werd volgens hem tijd om plaats te maken voor een jongere voorzitter. Alle verschillende functies heb ik zo’n beetje tien jaar bekleed; ik heb iets met het getal tien, zo zei hij ooit. Vanwege zijn vele veelzijdige motorsportactiviteiten konden wij met zijn kennis en ervaring enorm ons voordeel doen.

De VAMC heeft veel te danken aan Willem Bielderman. Onder zijn bezielende leiding kwamen vele evenementen tot stand. Zoals bijvoorbeeld kampioensritten enduro, het tot stand komen van een eigen clubgebouw op de Kranenburg, uitvinder van de 'stratencross', de man van het eerste uur van onze wintertrainingen, de vele lang niet altijd gemakkelijke gesprekken met de overheden en instanties als Defensie voor het verkrijgen van de benodigde vergunningen. Een man met een groot charisma, die op allerlei gebied veel voor de VAMC wist te bereiken. Willem Bielderman die niet onder stoelen of banken steekt dat ook hij veel profijt heeft gehad van de motorsport. Het heeft mijn mentaliteit versterkt, zo sprak hij tijdens een interview in een plaatselijke krant. Vandaar ook een ietwat ongebruikelijk afscheid. Om de bestuursleden, oud-bestuursleden en commissieleden allemaal te bedanken voor de fijne jaren bij de VAMC nodigde hij ons uit voor een nieuwjaarsvisite. In totaal zo'n 63 personen genoten onder het genot van eten en drinken van een bijzonder gezellige avond. Passend bij hem om het op deze manier te doen. Voor zijn vele verdiensten werd Willem Bielderman tijdens de algemene ledenvergadering benoemd tot ERE-LID van de VAMC en op de feestavond van februari 1993 werd hij door zijn opvolger, de nieuwe voorzitter Joop Wuestenenk, voor een volle zaal "De Herberg" uitgebreid in het zonnetje gezet. Weer was hiermee een tijdperk afgesloten.

Onder leiding van Willem Peters en Wouter Memelink gingen 44 motorrijders op pad naar Haltern (Duitsland), alwaar een grote stierenfokkerij werd bezocht. Dit evenement met veel gezelligheid werd afgesloten met een diner bij "'t Pantoffeltje" te Vorden. Voor het eerst werd in 1993 een eendaagse toertocht georganiseerd. Het aantal deelnemers van 191 overtrof de stoutste verwachting van de toercommissie. Ook buiten onze landsgrenzen waren onze motorrijders van de partij. Gerrit Bloemendaal, Willem te Hasseloo, Gerard Hartman en Wouter Memelink bezochten de 48-ste FIM-Rally in Hasselt (België.)

Bij de afdeling oriëntatie kon in 1993 eveneens gestart worden in de D klasse. Deze klasse werd in het leven geroepen om minder ervaren rijders het beginsel van de rittensport op een zeer eenvoudige wijze bij te brengen. Veelal werd gereden volgens een puzzelreglement. Deze nieuwe klasse was helaas géén lang leven beschoren, de deelname was minimaal. Tijdens de landelijke kampioenschappen oriënteringsritten in Best behaalde secretaris Wouter Memelink het Nederlands kampioenschap in de klasse motoren individueel.

Het aantal deelnemers aan de clubwedstrijden motorcross op ons circuit "Delden" was in 1993 beduidend meer dan in voorgaande jaren. Het circuit werd geheel gerenoveerd alsook publicaties in "Contact" en de "Graafschapbode" hadden wat dat betreft een gunstig effect. Daarnaast werden er activiteiten ontwikkeld om de bromfietscross nieuw leven in te blazen. Om op deze manier meer Jeugd naar "Delden" te krijgen met als doel hen kennis te laten maken met de motorsport. De commissie sprak de hoop uit dat na zeven magere jaren het tijd werd voor zeven 'vette' jaren! Hoop doet leven, nietwaar? Het was ook de tijd dat de jeugdige Erwin Plekkenpol voor het eerst van zich deed spreken. Bij de clubtrial editie 1993 werd hij winnaar van de klasse jeugd. In de jaren daarna behaalde Erwin zowel bij de motorcross als de enduro's vele aansprekende resultaten. Verderop in de 'historie van de VAMC' zul je zijn naam ongetwijfeld nog een aantal keren tegenkomen.

In de week van 11 t/m 16 oktober 1993 namen wij als VAMC met een achttal rijders verdeeld over twee clubteams en twee individuele rijders deel aan de 68-ste Internationale Motorzesdaagse. Deze enduro werd zes dagen lang middels verschillende routes verreden in de omgeving van Assen met iedere dag als start en finish de accommodatie in en rondom het bekende TT- circuit. Wij hadden voor de in totaal 29 helpers (ters) en acht rijders een prima onderkomen in de Rackethal te Assen. De weersomstandigheden waren op de eerste dag dermate slecht dat de internationale jury op een dusdanige wijze moest ingrijpen in de zin van dat alle in het parc-fermé gestalde motoren de volgende dag gerechtigd waren om te starten. Anders zou namelijk reglementair 40% van de rijders reeds op de eerste dag uitgeschakeld zijn vanwege tijdsoverschrijding. Na zes dagen ploeteren kwamen drie van de acht gestarte rijders met veel kunst en vliegwerk op zaterdagmiddag in Norg aan de finish. Johan Braakhekke, Lubert Lenselink en Jan Klein Brinke tekenden voor deze prestatie van formaat. Ook ons

lid Peter Lenselink komt deze eer zeer zeker toe. Als teamlid van het Nederlands Junior Trophy team werd hij wereldkampioen. De kartrekkers Joop Wuestenenk en Jan Slagman zijn ruim een jaar bezig geweest om alles organisatorisch en financieel 'rond' te krijgen. Ik kan u verzekeren dat dit een enorme klus betekende. Het zorgen voor onderdak, eten en drinken voor zo'n veertig personen, het iedere dag bezetten van de verzorgingsposten langs het parcours en bij start en finish bezorgde ons vele hoofdbreken. Dit is nog maar een kleine opsomming van alle werkzaamheden die verricht moesten worden, alleen voor een eerste indruk uwerzijds. Een heikel punt was ook de sponsoring voor deelname van de rijders van de VAMC aan dit grootse evenement. Het was bepaald niet gemakkelijk om voldoende sponsors te vinden, maar door vasthoudendheid en vele gesprekken lukte het Joop Wuestenenk vlak voor het begin om ook financieel dit fantastische motorsportevenement tot een goede einde te brengen. Medio december vond met alle betrokkenen een evaluatie in ons clubgebouw plaats. Een ieder kan terug zien op een vermoeiende maar niet te willen missen zesdaagse. Zeker niet als men bedenkt dat dit wereldkampioenschap enduro tot nu toe slechts twee keer in Nederland plaats vond. Dus de kans om dit in ons land mee te maken is niet zo erg groot.

Voor het eerst werd op de laatste zondag van november 1994 de zogenoemde Sinterklaastoer verreden. De eerste route voerde de 42 deelnemers door de Achterhoek en het Salland. Na afloop zeer tevreden gezichten. Dit toerevenement bleek ook in de jaren daarna een succes. Vandaar dat dit evenement nog steeds op de kalender prijkt. De FIM-rally begon binnen onze vereniging steeds meer te leven. Gerrit Bloemendaal mocht in het Tjechische plaatsje Havirov 7 VAMC motorvrienden begroeten.

Er werd veel werk verzet om de binnenaankleding van ons clubhuis te verfraaien. De centrale kachel met schouw werd verwijderd, waardoor er een veel grotere en effectievere ruimte ontstond. Alles werd opnieuw geschilderd en met het leggen van nieuwe vloerbedekking werd het een prachtig thuishonk, alwaar het voor een ieder goed toeven is.

Door Bennie Braakhekke en Max Arendsen werd er een geheel nieuw gegalvaniseerd GP-waardig starthek met een lengte van 40 meter gefabriceerd. Het hek kreeg haar vuurdoop tijdens onze uitwisselingswedstrijd in maart 1994. Rijders, collega clubs en overige aanwezigen hadden en hebben veel belangstelling voor de opbouw en functionaliteit van ons starthek. Dit starthek wordt tot op de dag van vandaag nog steeds vele keren per jaar aan collega crossverenigingen verhuurd. De belangstelling is zelfs zo groot dat niet elke aanvraag gehonoreerd kan worden.

Het was ook de tijd dat er door gemeenten milieubeleidsplannen werden opgesteld. Willem Bielderman, Jan Rouwenhorst en daarna Joop Wuestenenk participeerden vele malen met burgemeester en wethouders van de gemeente Vorden en Lochem om alzo een vinger aan de pols te kunnen houden. Ieder jaar waren er intensieve gesprekken nodig voor het verkrijgen van alle noodzakelijke vergunningen. De vereniging van Nederlandse Gemeenten was toentertijd voornemens het nationale toerbeuren in te binden dan wel te verbieden. Zij adviseerden gemeenten géén vergunning meer te verlenen voor dergelijke of gelijksoortige volgens hen milieubelastende vormen van recreatieve motor- en autosport, alsook welke juridische stappen gemeenten konden volgen om dergelijke evenementen te verbieden. Ondertussen kregen wij van de gemeente Lochem bericht dat wij het militaire oefenterrein voor de komende vijf jaar mochten blijven gebruiken voor een drietal jaarlijkse motorsportactiviteiten. In 1999 zou deze vergunning, ook na vele gesprekken door Joop Wuestenenk met burgemeester en wethouders, niet verlengd worden. Wij hebben het gevoel dat wij er alles aan gedaan hebben om het tij te keren, maar het mocht niet baten. Jammer, maar helaas. Zuinig zijn op het milieu is in de afgelopen jaren in steeds toenemende mate een begrip geworden. Ook de motorsport zal milieubewust moeten opereren en hierdoor meewerken aan een leefbare samenleving in een gezond milieu, waar verantwoord motorsporten mogelijk moet blijven. Het gaat niet meer alleen om het geluid te dempen. Milieu is lucht, water, bodem, flora en fauna. Al deze aspecten van ons milieu verdienen en krijgen waar mogelijk alle aandacht van organisatoren, motorsporters en publiek. Op ons als sportmensen rust een grote verantwoordelijkheid en daar zijn wij goed van doordrongen. De regels moeten wij steeds bijschaven, kien zijn en inspelen op eventuele problemen.

De VAMC heeft alle begrip voor het milieu, vergunningverstrekkende instanties en overheden dienen dat ook voor ons te hebben. Want auto- en motorsport in al zijn vormen is niet meer uit onze samenleving weg te denken.

Met het jaar 1994 is er wederom een einde gekomen aan vijftien jaar historie van de VAMC. Zoals u hebt kunnen lezen werden er ook in deze periode vele evenementen georganiseerd. In sommige jaren extreem veel, denk daarbij bij voorbeeld aan het jubileumjaar 1990. Een enorme belasting voor onze vrijwilligers, echter niemand hoorde je klagen. De onderlinge sfeer bij de “Graafschaprijders” is zo goed dat wij altijd een beroep op onze leden kunnen doen, wanneer wij voor onze evenementen medewerkers nodig hebben. Een vereniging drijft op de welwillende medewerking van vrijwilligers en of achterban, want zonder hen ben je als vereniging nergens.

Wat eveneens opvalt is dat vele evenementen voor de fun, zoals filmavonden, wild- , pannenkoeken en familieritten, bowlingavonden, gezellige uitstapjes naar collega cross/enduroclubs overal in den lande etc. niet meer op de agenda geplaatst werden. Er was kennelijk géén belangstelling meer voor. Genoemde evenementen werden ooit opgezet om de saamhorigheid tussen de leden onderling te bevorderen. Tijden veranderen nu eenmaal en aan alles komt een eind zullen wij maar zeggen.

